Пам'ятайте . про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 207. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 29-го ЖОВТНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 29, 1983 No. 207. VOL. XC.

Чотири Союзові Округи заплянували організаційні наради

Джерзі Си",ті, Н. Дж. — З організаційного Відділу УНСоюзу інфромують, що в суботу і неділю, 5-го і 6-го листопада ц.р., чотири Союзові Округи матимуть організаційні наради.

Округа Лігай-Веллі, Па., яку очолює головна радна Анна Гарас, а Михайло Колодруб є почесним головою, буде мати свої наради в суботу, 5-го листопада, в залі української католицької церкви св. Йосифа при Юніон булевард і Кенмор авеню в Бетлегемі, Па. Початок нарад назначено на 3-тю годину по полудні. У нарадах візьме участь Степан Гаврищ, головний організатор, як також А. Гарас, головна радна, та обласна організаторка Олеся Орлян. Після нарад у тій самій залі буде висвітлений фільм УНСоюзу „За стерном долі". На цей фільм продукції Славки Новицького Управа запрошує всіх громадян не лише Бетлегему, але також з Алентавну, Норттемптону, Істону, Редінгу, Памертону, Лентдейлу і Садертону. Вступ вільний.

В неділю, 6-го листопада, о годині 2-ій по полудні, в залі Клюбу св. Михаїла при дорозі 122 у Фраквіллі, Па., відбудеться організаційні наради Округи Басейну Твердого Вугілля — Шамокін. Округу, яка є колискою народження Батька-Союзу, очолює Тимко Бутрей. Екзекутивний Комітет під час нарад репрезентуватиме головний організатор С. Гаврищ.

Також в неділю, 6-го листопада, о годині 2-ій по полудні, в залі української католицької церкви св. Володимира, при Зербе авеню в Ердвардвіллі, Па., відбудуться організаційні наради Округи Вілкс-Беррі. Округу очолює мгр Роман Дяків. Головний Уряд УНСоюзу під час нарад буде репрезентувати головна радна Анна Гарас. Також присутньою на нарадах буде обласна організаторка О. Орлян.

Стейтова Округа Ровд Айленду з осідком у Вунсакеті, яку очолює Леонід Гардінг, рівнож відбуде організаційні наради в неділю, 6-го листопада, в залі української православної церкви св. Михаїла, при 74 Гаррис авеню у Вунсакеті. Початок нарад назначено на годину 1-шу по полудні. Під час нарад союзові справи буде реферувати голова Округи.

Під час згаданих нарад відділові урядовці та члени Головного Уряду будуть обговоюрвати загальні союзові справи, а головно присвятять увагу осінній кампанії, завданням якої є придбати 1,000 нових членів в останніх трьох місяцях біжучого року. Також широко буде дискутована знижка цін на термінове забезпечення та нові грамоти акцидентового забезпечення, впроваджені в життя з днем 1-го жовтня цього року. Та знижка цін на згадані роди забезпечення повинна уможливити поодиноким відділам, а при тому й округам у виконанні їхніх квот на 100 відсотків.

МЕДИЧНИЙ ЖУРНАЛ Нової Англії інформує, що особи з високим тисненням крови повинні шукати причини в ненормальному функціонуванні нирок, бо деякі лікарі з університетської клініки в Бирмінґамі, Алабама, думають, що неправильне функціонування нирок може бути причиною високого тиснення крови. Понад 25 мільйонів американців в більшій чи меншій мірі мають клопоти з тисненням крови, а лікарям дуже часто тяжко встановити причину хвороби. Лікарі попали на слід цієї справи після перещеплення нирок у деяких пацієнтів. Після перещеплення гіпертонія звичайно зникала в осіб, які перед операцією страждали від високого тиснення.

ВІДБУДЕТЬСЯ ПЕРЕСЛУХАННЯ В СЕНАТІ В СПРАВІ ГОЛОДУ

Вашінгтон. — У вівторок, 15-го листопада ц.р., відбудеться в Сенатській Комісії для справ хліборобства переслухання у справі колективізації сільських господарств в СССР і впливу її на сільське господарство та життя селян.

Повідомлення про це переслухання подав Український Американський Кокус, раніше вашінгтонська підкомісія Крайового Громадського Комітету для вшанування пам'яті жертв Великого голоду в Україні в 1932-33 роках.

Переслухання в Сенаті одобрив сен. Джессі Гелмс, голова сенатської Комісії для справ хліборобства, після зустрічі з представниками УАК. Свідки для переслухання будуть вибрані Комісією в співпраці з членами УАК.

Український Американський Кокус закликає українців, сенатори яких є членами Комісії для справ хліборобства, щоб вони просили їх взяти участь у переслуханнях. Членами комісії є сенатори: Дж. Гелмс, Роберт Дол, Волтер Д. Гаддлестон, Ричард Люгар, Патрик Дж. Лігі, Тед Кокран, Едвард Зорінскі, Руді Бошвіц, Джан Мелчер, Ралжер В. Джепсен, Дейвид Прайор, Поля Гокінс, Дейвид Л. Борен, Марк Ендрюс, Елен Дж. Диксон, Вілсон, Говелл Гефлін і Оррин О. Геч.

Український Американський Кокус створився з одиниць, які професійно працюють в Палаті Репрезентантів та в різних конґресових і сенатських комісіях, і вони продовжують працю Крайового Громадського Комітету. Ініціяторами УАК є Евген Іванців із Спеціяльної сенатської комісії для питань розвідки, Таня Демчук з Організації незалежних обезпеченевих установ, Надя Комарницька-МекКонелл з Федеральної агенції нагляду над кризовими ситуаціями, Марта Цегельська з бюра сенатора Голлінґса, Орест Дейчаківський з Комісії безпеки і співробітництва в Европі і Роберт МекКонелл з Департаменту справедливости.

Ця група бажає заповнити прогалину, яка існує між українською спільнотою і Конґресом ЗСА, а її ініціятори закликають інших українців, які працюють постійно в законодавчих тілах, приступити до УАК і допомагати ширити правду про Україну в американському політичному світі.

Евакуовані з Ґренади американці вдячні і щасливі

Чарлстон, П.Кар. — В середу вечером і в четвер вранці 26-го і 27-го жовтня до Чарлстону у Південній Каролайні прибули перші два військові транспортові літаки з американськими громадянами, які виявили бажання покинути острівну державу Ґренаду після кількох тижнів неспокоїв, страху, побоювання за своє життя, стрілянини і врешті замордування тамошнього прем'єр-міністра Моріса Бишопа та перебрання влади тамошніми прокубинськими скрайніми марксистами, які разом з Фіделем Кастром і совєтською допомогою бажали перетворити острів на комуністичну базу в Караїбському морі.

Евакуація американських громадян стала можливою тільки шляхом тимчасової висадки на острів американських морських піхотинців і кількасот вояків малих острівних держав. З-посеред 1,000 американців покищо тільки половина виявила бажання переселитись до ЗСА, серед них велика кількість студентів тамошньої високої медичної школи. Дрдуга половина очікує евентуальної зміни уряду, який треба сподіватися, буде демократичним.

Першими двома літаками, як вже було сказано, прибуло чимало студентів і маленька група громядян Великобританії. Всі вони однозгідно погоджувались з думкою, що інвазія на острів була конечною, бо в існуючій ситуації американські громадяни дуже легко могли стати жертвами комуністичної змови. „Ми були потенційними кандидатами на закладників, якщо б задум Кастра був вдався", — заявив один з приїжджих, Джефф Ґеллер з Вудбридж, Н.Й.

Прибувши до ЗСА, деякі студенти цілували землю, дякуючи Урядові і особисто президентові Роналдові Реґенові за рятунок і зізнавали публічно перед кореспондентами, що ситуація в Ґренаді направду була загрозливою і вимагала втручання ЗСА й інших караїбських країн. „Я не бачу іншої можливости охорони американських громадян, як також інтересів ЗСА в цьому обширі, від тієї яку запланував і перевів Уряд Р. Реґена", — заявив кореспондентам Рендолл Тресслер.

Усі свідки останніх подій в Ґренаді з подивом висловлювались про вміле захоп-

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНКА ВЖЕ В НЮ ЙОРКУ

Рута Чолган, дочка д-ра Гіларія і Лідії Чолган з Бруклину, Н. Й., яка була студенткою останнього року медицини в медичній школі університету Сейнт Джордж в Ґренаді, прилетіла до Чарлстону, Південна Каролайна, в середу вночі, 26-го жовтня в другому транспорті студентів, а відтак до Ню Йорку в четвер, 27-го жовтня, і перебуває дома, — згідно з інформаціями, що їх редакція „Свободи отримала від батьків Рути".

В Бавнд Бруку посвятили пам'ятник Митрополитові В. Липківському

Бавнд Брук, Н.Дж. (О. Шевченко). — Осередок Української Православної Церкви в ЗСА вітав тисячі людей з усіх частин Америки й Канади, які прибули туди, щоб бути учасниками великої торжественної події — посвячення пам'ятника бл. п. отцеві В. Липківському, митрополитові київському і всієї України.

В суботу, 22-го жовтня ц.р., відбулося всенародне прийняття з участю біля 400 осіб. В програмі вечора були виступи Блаженнішого Владики Мстислава, голови Ділового комітету побудови пам'ятника і Митрополита УПЦ в ЗСА, під покровом якої проходив процес будови; о. д-ра Ідода, голови Консисторії Української Греко-Православної Церкви (УГПЦ) в Канаді та Андрія Шевченка, голови Головної Ради Коша СВ ОДУМ-у в ЗСА, організації, яка була автором задуму цього пам'ятника.

Головну доповідь виголосив П. Матула, голова Мистецької комісії Ділового комітету. Господарем прийняття був д-р Ю. Криволап, виконуючий обов'язки голови Ділового комітету.

У мистецькій частині взяли участь: Ансамбль бандуристів „Гомін Степів" під мистецьким керівництвом Юліяна Китастого, Лариса Качуровська, яка деклямувала вірш о. протоієрея Д. Бурки „Пам'яті Митрополита В. Липківського", та мгр Микола Францужевко, який читав уривки з проповідей бл. п. митрополита В. Липківського.

(Докладніший перебіг цілої програми буде поданий в окремому репортажі).

В прийнятті взяло участь багато представників від українських організацій. Було багато привітів, між ними від Патріярха Йосифа.

Пам'ятник Митрополита В. Липківського в Бавнд Бруку.

В неділю, 23-го жовтня, відбулося урочисте відкриття й посвячення пам'ятника. Хоч була дощова погода — це, однак, не зупинило більше тисячі народу бути безпосередніми учасниками цього історичного акту.

В акті посвячення взяли участь: Блаженніший Владика Мстислав, Архиєпископ Марко, Єпископ Володимир, о. д-р Ідод, Голова Консисторії УГПЦ в Канаді і багато священиків. З доповненими силами з інших парафіяльних хорів співав хор під керівництвом Тараса Павловського.

Одумівська молодь зі своїм прапором оточувала пам'ятник, який огрівав їхні юні душі.

ЗАХІД ВІДКИДАЄ „НОВІ" ПРОПОЗИЦІЇ АНДРОПОВА

Москва. — Совєтський лідер Юрій Андропов запропонував у середу, 26-го жовтня, як він висловився „деякі додаткові кроки" для осягнення угоди зі ЗСА відносно ракет середнього засягу.

У той же сам час Андропов заявив в інтерв'ю для центрального органу комуністичної партії газети „Правда", що, якщо ЗСА продовжуватимуть розгортати свої пляни розміщення в Европі нових ракет середнього засягу, то теперішні переговори в Женеві про зменшення арсеналів ракет середнього засягу припиняться.

Цю заяву Андропова про ракети середнього засягу очікували давно. Вона прийшла саме в розпал воєнної кампанії в Ґренаді, перед будь-якою совєтською заявою відносно такого рішучого американського кроку.

Згідно з попередніми даними понад 30 совєтських громадян перебували на острові перед початком американських воєнних дій в Ґренаді. Совєтські офіційні особи часто висловлювали погляд, що караїбський басейн знаходиться у сфері інтересів ЗСА так, як, вони кажуть, Афганістан у сфері совєтських впливів.

Наполягаючи на тому, що Москва „не відступить" від свого становища, що рівновага ядерних сил вже існує в Европі та що нові американські ракети „гостро змінять цілу стратегічну ситуацію в користь НАТО", Андропов вніс три нові пропозиції, які, згідно з його словами, показують „гнучкість і конструктивність".

У Вашінгтоні Державний департамент відповів, що пропозиції Андропова є „занадто туманні" і „продовжують спотворювати факти", але додав: „Ми будемо намагатися дістати додаткову інформацію і оцінки".

Західні дипломати в Москві говорять, що інтерв'ю Андропова правдоподібно призначене для того, щоб зробити враження совєтської гнучкости і призначене передовсім для европейської опозиції розміщенню нових американських ракет. Ці дипломати відкинули пропозиції Андропова на тій основі, що вони є нічим іншим, як тільки „підчищеними" попередніми совєтськими пропозиціями.

У СВІТІ

ЛИСТ-БОМБА, яку поліція визначила як „просту, але боєздатну", була адресована головному секретареві британського парляменту Томасові Кінґові на його приватне мешкання в Лондоні. Поліція повідомляє, що їй вдалося перехопити такий „лист" і знищити його. шотляська визвольна армія в іншому листі до газети призналася до підготування і вислання листа-бомби.

ДВА ТЕРОРИСТИ СЕРЙОЗНО поранили посла Йорданії в Італії, коли він виїзджав з йорданського посольства після праці. Напад наступив лише один день після подібного замаху на посла Йорданії в Індії. Посол в Італії Тайзір Алледін Тукан перебуває в римський поліклініці Умберто з серйозними ранами від пострілів у спину. Італійська поліція каже, що поранений одночасно був також водій посла єгиптянин Мохаммед Гідар Бауд. Його стан критичний. Терористів не зловили.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ говорять, що ливанський уряд та американська і французька розвідки мають деякі неповні докази про те, що Іран причетний до бейрутської трагедії американських морських піхотинців та французьких парашутистів. Розслідування продовжується, але вже тепер встановлено, що войовнича мусульманська шіїтська проіранська група, відома як Іслямік Амаль або „божа партія", яка має своє гніздо в окупованій сирійцями частині Ливану, організувала і виконала самовбивчі напади. Частина цієї групи є в Бальбеку, а інша частина в Бейруті. Групою в Бальбеку керує ливанець Гуссейн Мусаві. Група нараховує понад 300 терористів, іранських революційних гвардійців аятоли Хомейні. Вся ця група є під охороною сирійської армії. Західні військові джерела також говорять що снайпери, які обстрілюють американську морську піхоту, також належать до групи Іслямік Амаль.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ МОРСЬКІ піхотинці, які стаціонують в околицях Ню Йорку, або зупинились на короткий час в цьому місті-великані, та сотні цивільних осіб, серед них багато духовників і монахинь, взяли участь у спеціяльній Богослужбі, що її відправив о. Джеймс Ріґелі в катедрі св. Патрика на інтенцію загинувших від самовбивчого атентату в Бейруті вояків. Згаданий священик виголосив при тій нагоді коротку, але зворушливу проповідь, кажучи, що дуже часто вірні нарікають на Бога, який, мовляв, допустив до такої трагедії, але не застановляються над тим, що злоба й ненависть людини до людини дуже часто спричиняє подібні нещастя. Морські піхотинці були вдячні і рівночасно заскочені, що у цій Службі Божій взяло участь так багато вірних, серед них велике число молоді.

У ФІСКАЛЬНОМУ 1982-83 році федеральний дефіцит досягнув 195,4 більйонів долярів, 14 більйонів менше як передбачали фінансисти на початку року. Департамент скарбу поінформував, що Уряд витратив 600,6 більйонів дол. замість передбачуваних 795,9 більйона дол.

СПІКЕР ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ Томас О'Нілл назвав самовбивче збомблення американської військової квартири і житлових бараків в Бейруті, Ливан, у якому загинуло понад 200 вояків, „військовою помилкою". При тому він сильно критикував командування мирового корпусу за брак безпеки, яка повинна була бути зміцнена після того, як впав перший американський вояк від кулі снайпера. „Американський нарід є заскочений і огірчений браком пильности і безпеки для морських піхотинців в Ливані", - заявив Т. О'Нілл кореспондентам. Він домагатиметься стислої перевірки цієї справи окремою конґресовою комісією, бо ЗСА не можуть позволити собі на висилку молодих людей на видиму смерть. Ця заява наступила тоді, як стало відомо, що вояки з мирового корпусу виконували службу з крісами без набоїв, бо вони, мовляв, не прибули до Бейруту з офензивними цілями.

ЧИ БУДЕ Джін Киркпатрик, теперішній амбасадор З'єднаних Стейтів Америки до Об'єднаних Націй, черговим державним секретарем? Політичні коментатори кажуть, що ні. Дж. Киркпатрик мала заявити своїм приятелям, що вона не зацікавлена більше працею в Адміністрації президента Роналда Реґена у другій каденції, якщо він виграє вибори в листопаді 1984 року. Крім того поминення її при номінації на пост головного дорадника для справ крайової безпеки, викликало велике розчарування у амбасадора і її приятелів.

ПРЕЗИДЕНТ ОБВИНУВАЧУЄ МОСКВУ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен заявив у четвер, 27-го жовтня, що американські війська в Ґренаді виявили, що ця маленька острівна країна була „совєтсько-кубинською колонією, яку готували" для експорту тероризму. Президент також сказав, що зайняття американцями острова попередило запляновану „кубинську окупацію острова".

„Ми прибули туди саме в пору", — сказав Президент у півгодинному телевізійному виступі про контролю над Ґренадою і про становище в Ливані, обвинувачуючи в обидвох питаннях Совєтський Союз, який послуговується своїми „сурогатами і терористами".

Не зважаючи на запеклі бої з добре окопаними кубинськими військам в Ґренаді, виступ Президента був лагідний і стриманий. Він заявив, що несподівано велика кількість кубинців на острові виявилася набагато загрозливішим центром для просовєтських сил, ніж вважала його Адміністрація.

„Нам говорили, що Ґренада — це рай для туристів", — сказав Президент, додаючи це одне речення до готового тексту: „Але так не було. Це була совєтсько-кубинська колонія, яку готували як великий військовий бастіон для експорту тероризму і підриву демократії".

У прямому заклику до народу для підтримки його дій, Президент заявив, що він дав наказ зайняти Ґренаду, щоб захистити американських громадян. „Страхіття наших закладників в Ірані не повинні ніколи повторитися", — сказав Президент.

Президент не згадав прямо про продовження боїв на острові, назвавши їх „фазою прочищування". Він обіцяв „забрати наші війська якнайшвидше", але не подав жадного терміну.

Говорячи про Ливан, Президент підкреслив рішучість залишити американську морську піхоту, не зважаючи на бомбовий напад минулої неділі.

„Наш народ, — сказав він, — не зганьбить 225 морських піхотинців, моряків та інших вояків, які загинули під час нападу".

Президент далі сказав, що інші країни, які мають свої війська у складі міжнародних сил миру в Ливані — Франція, Британія та Італія — залишаються „вірними своїм зобов'язаним" і ствердив, що ЗСА також не виведуть своїх військ. „Якщо б тероризм і залякування перемогли, — сказав Президент, — це був би нищівний удар по мирному процесі та ізраїльських пошуках справжньої безпеки".

„Події в Ливані і Ґренаді, хоч розділені океанами, є тісно пов'язані", — сказав Президент. „Москва не тільки допомагала і заохочувала до злочинів у цих двох країнах, але вона подає пряму допомогу через мережу сурогатів і терористів. Не випадково, коли вбивці намагалися захопити владу в Ґренаді, то там були 30 совєтських дорадників і сотні кубинських військових і напіввійськових сил."

З ПОЖОВКЛИХ ЛИСТКІВ

ВЕЛИКИЙ ГОЛОД НА СТОРІНКАХ „СВОБОДИ"

Вівторок, 8 серпня 1933

УКРАЇНСЬКИЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ЕПИСКОПАТ КЛИЧЕ РЯТУВАТИ УКРАЇНУ ВІД ГОЛОДУ

Львів (Західня Україна). — Український Греко-Католицький Епископат Галицької Церковної Провінції на чолі з митрополитом А. Шептицьким оголосив відозву з закликом допомоги братам України, котрі конають з голоду під большевицькою окупацією. У відозві говориться, що населення на Великій Україні конає в передсмертних судоргах від голоду, який впровадила там влада, побудована на несправедливості, обмані, безбожництві, зледащілості й т.д. Людоїдна система державного капіталізму, створена тією владою, довела недавно багатий край до повної руїни, а нарід до нечуваного голоду й вимирання.

Закликаючи вірних греко-католицької церкви до помочі братам під большевицьким обухом, епископат разом з тим протестує перед цілим світом проти переслідування малих, убогих, слабих і невинних. Відозву-протест підписали всі галицькі і греко-католицькі епископи.

МОСКВА БОЇТЬСЯ ПРАВДИ

Львів (Західня Україна). — Тут одержано цілком певні відомості, що Хвильовий і Скрипник, які поповнили самогубство, лишили докладні тестаменти про причини, що привели їх до самогубства. Большевицька влада тепер старанно ховає ті тестаменти, щоб їх зміст не став відомий не лише широкому загалові населення, але й комуністам.

Нема сумніву, що московський комунізм уже остаточно переродився на московський фашизм і тепер під маскою комуністів на Україні й у Московщині панують звичайні фашисти в найгіршому їх виданні.

Понеділок, 31 липня 1933

УКРАЇНА ВМИРАЄ З ГОЛОДУ

З ВЕЛИКОЇ УКРАЇНИ ДОХОДЯТЬ СТРАШНІ ВІДОМОСТІ ПРО ГОЛОД І ВИМИРАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Львів (Західня Україна). — Краєва українська преса подає, що кождого дня приходять з Радянщини відомості про жахливі картини голоду в цілій Україні по тім боці ризького кордону. Листи кревних, краянів і знайомих з радянської України подають такі жахливі відомості про голод, що в кождого, хто їх читає, аж мороз іде поза шкірою.

Тим часом Москва, знищивши остаточно економічну силу України й виморюючи голодом населення, почала тепер, користуючися тісною дружною з Польщею, політику культурного нищення України та остаточного знищення навіть зовнішніх ознак відокремлености України від Московщини. Цю політику повного знищення автономії України переводить тепер Постишев. Вже є проєкт поділу України на нові області, які безпосередньо будуть підлягати московському центрові.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ліквідація одного комуністичного режиму

Ще світ не прочуняв від вістки про трагічний злочинний терористичний акт у столиці Ливану Бейруті, де вибух навантаженого динамітом авта вбив 226-ох американських морських піхотинців, (тепер це число зросло) як сталася нова, цим разом добра несподівана подія, також з активною участю американського війська. Біля 2,000 американських вояків, разом із військовими частинами шістьох маленьких державок Східньокараїбського басейну, висадились на острівці Ґренада і зліквідували тамошній комуністичний режим.

Ґренада — з населенням кругло 100,000 осіб у величезній більшості чорних, величиною завбільшки подвійної території Дистрикту Колюмбії (столиці Вашінґтону), була аформально частиною Британської імперії. Насправді.це самостійна республіка з репрезентацією від 1974 року в Об'єднаних Націях. Прем'єром міністрів був там Моріс Бішоп, ,марксист". Але видно він був замало слухняний кремлівським володарям чи кубинському диктаторові Фіделеві Кастрові (хоч ніби називалося, що це його приятель), бо 19-го жовтня відбувся там новий кривавий державний переворот: слухняні ще радикальнішому комуністичному старшині військові частини вдерлися до резиденції прем'єра Бішопа і в стрілянині згинули прем'єр Бішоп та неподане докладно число інших осіб. Новий диктаторський військовий комуністичний уряд замкнув летовища, не допускаючи таким чином до відлету чужинців, між якими найбільше число — біля 1,000 осіб становить американці, здебільша студенти медицини тамошнього університету.

Лідери Караїбської Спільноти (Каріком) зібралися негайно на надзвичайну нараду на острові Трінідад і там вирішили просити Америку допомогти їм зліквідувати той загрозливий для них режим комуністичних фанатиків на Ґренаді. Президент Реґен у порозумінні зі західньоевропейськими союзниками погодився на просьбу наляканих мешканців архіпелагу островів на Караїбському морі, які й так живуть у вічній загрозі від найбільшої і найсильнішої з-посеред них Куби, і перевів успішний висад в Ґренаді. У боях з тамошніми кубинськими вояками загинуло шість американців.

Очевидно, в американському суспільстві найперша реакція була поділена. Ультраліберальні кола обурені, що Америка „багнетами настановляє демократію в самостійних чужих країнах", забуваючи, що Москва багнетами поярмила народи Евразії і експортує комуністичну революцію по всьому світі, — перевела збройну інвазію до Афганістану, скомунізувала в Африці Анґолю, висилає зброю і військових „дорадників" Сирії та намагається скомунізувати Центральну Америку. Найбільше налякалася саме центральноамериканська просовєтська Нікараґуа, яка у подіях в Ґренаді побачила загрозу, що Америка так само може зліквідувати її комуністичний уряд. Тому її представник в ОН зажадав скликати Раду Безпеки ОН на надзвичайне засідання.

Найкраще відповів усім критикам державний секретар Джордж Шулц: „Якби комуністичний уряд на Ґренаді взяв тамошніх 1,000 американців, як закладників — як це сталося було в Ірані — то всі американці кричали б: чому Уряд допустив до цього, чому він такої можливости не передбачив?!" Акція Роналда Реґена супроти Ґренади була правильна, розумна, державницько виправдана. Він повівся інакше, як Джан Кеннеді. Д. Р. Айзенгавер потайки вишколив в Америці кубинських еміґрантів, які 17-го квітня 1961 року перевели висад у т. зв. Свинячій затоці Куби і посунулись вглиб того острова. Але тодішній президент Джан Кеннеді послухав ультраліберала і старого русофіла Аверелла Гаррімана, режисера Ялтинської конференції, не дав летунської охорони тому десантові і Фідель Кастро переміг десант. У компромісі у так званій ракетній кризі 1962 року СССР погодився забрати з Куби свої атомові ракети в заміну за зобов'язання Америки, що вона не нарушуватиме режиму Фіделя Кастра. Таким чином сама Америка за президентури Джана Кеннеді стабілізувала комуністичний уряд Фіделя Кастра і створила всі наступні лиха: експорт комуністичної революції кубинцями, як знаряддям Москви. Який жаль, що Джан Кеннеді, інтелектуал і людина гарна, не мав формату Роналда Реґена і не дивився у майбутність так, як це робить Роналд Реґен. За це ненавидять його і вороги Америки і примітиви з табору лібералів.

Іван О. Флис

НАШЕ ЗМАГАННЯ ЗА ПРАВОПОРЯДОК

ЧАСТИНА II: ДРУГА СПРОБА

Перша зустріч

Після 1-го січня 1981 року українська американська громада була досить байдужа щодо зустрічі Комітету за Правопорядок в УККА з представниками УККА. Мені самому 3-го лютого 1981 року притрапився удар паралічу і я перебув у лікарні аж до квітня 1981 року. Я надіявся, що ті, які залишилися в Комітеті за Правопорядок в УККА, продовжуватимуть розмови в справі замирення під час мого перебування в лікарні та що я, можливо, після видужання повернуся до знову об'єднаної української громади. Але я не мав такого щастя. Хоча з нашого боку була готовість до розмов, але ті, що були при владі в УККА, мабуть вважали мою недугу за більшу перешкоду для Комітету за Правопорядок в УККА. Опозиція правдоподібно припускала, що без Флиса і без УНСоюзу (головно без „Свободи") решта Комітету розлетиться, а ті організації, які вийшли з безславного XIII Конгресу, проситимуть дозволу повернутися на лоно УККА.

УККА волів ждати. Під час мого перебування в лікарні не було жадної зустрічі. Головство в Комітеті за Правопорядок в УККА перебрав на кілька місяців Іван Олексин, предсідник Українського Братського Союзу. Базуючись на договірній системі ротації, після Олексина обов'язки голови Комітету за Правопорядок виконував д-р Богдан Шебунчак, голова ОДВУ.

В липні 1981 року УНСоюз відвідав мгр Іван Базарко, президент Світового Конґресу Вільних Українців. Президія Секретаріяту СКВУ доручила йому перевірити можливості для привернення миру в українсько-американській громаді. Нам здається, що в СКВУ всю цю справу започаткував Владика Митрополит Стефан Сулик з Філядельфії і в цьому його піддержали Владика Митрополит Максим Германюк з Вінніпеґу і Владика Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА.

Протягом цілого процесу цих переговорів запал мгра Базарка не робив на нас більшого враження. Ми відчували, що хоч сам мгр Базарко поступав у добрій вірі, то тим не менше він від самого початку здавав собі справу з безвиглядности замирення в громаді, як одна із сторін, які переговорюють, не спроможна переговорювати поважно, знаючи наперед, що їй доручено, щоб вона не служила „праведній справі". Ми відчували, що вся та метушня мала тільки одне призначення: задовольнити наших Митрополитів.

Іван Олексин і я зустрілися з мґром Базарком в Українському Інституті Америки 4-го серпня 1981 року. Приявними були Ігнат Білинський і Лев Футала від УККА.

Нам здається, що мґр Базарко ненавмисне ішов на руку групі УККА, запросивши до столу переговорів тільки Український Народний Союз і Український Братський Союз. Справа братських союзів на переговорах з УККА мала на меті викликати підозріння та недовір'я з боку інших організацій в Комітеті за Правопорядок в УККА, мовляв: „глядіть, УНС і УБС залишили громаду й самі окремо домовляються з Визвольним Фронтом..."

Проте, це не було жадною таємницею, що всі організації в Комітеті за Правопорядок в УККА були завжди, перед і під час переговорів вповні поінформовані про перебіг цих переговорів. Не залишалося жадного місця на сумніви щодо поведінки представників братських союзів, які перебували в постійному зв'язку з усіми членами Комітету за Правопорядок в УККА.

Мгр Базарко прочитав ту резолюцію Президії Секретаріяту СКВУ, яка привела його на ці розмови в справі замирення. Йому доручено „звернутися до Українського Конґресового Комітету Америки та до Виконавчих Комітетів зацікавлених крайових організацій в ЗСА, членів СКВУ, із закликом відновити розмови, метою яких було б привернення єдности в організованому житті українців у ЗСА в одній крайовій громадській центральній організації, УККА".

Мґр Базарко також передав на розгляд пропозицію від Ради Відділів УККА Ню Джерзі, яку вже давніше розглядав і відкинув Комітет за Правопорядок в УККА, вважаючи її за слабо приготовану і дрібничкову.

Тому, що я ще не вповні видужав і був слабий, І. Олексин погодився бути речником нашої сторони на цій зустрічі. Я сидів там і прислухався обом сторонам. Тільки мої очі зверталися кожночасно в той бік, звідкіль походив голос.

Іван Олексин, предсідник УБСоюзу, предложив список чотирьох вимог Комітету за Правопорядок в УККА. Це були:

1. Повний поворот до статуту та інших резолюцій,які були в силі після XII Конґресу;

2. Вибір комітету із рівною кількістю членів від УККА і від Комітету за Правопорядок для перевірки статуту і правильника УККА для їх уточнення та — в потребі — запропонування таких змін, які в майбутньому виключали б повторення того, що заіснувало під час підготови та ведення XIII Конґресу;

3. До закінчення праці згаданого комітету обидві організації — УККА і Комітет за Правопорядок в УККА — діятимуть вільно і незалежно. Після закінчення праці комітету буде спільно скликаний XIV Конґрес;

4. Перед зібранням нового Конґресу будуть скасовані усі санкції проти тих відділів УККА, які піддержували Комітет за Правопорядок в УККА.

Представники УККА видвигнули іншу пропозицію, відкидаючи всі ті чотири пропозиції, що їх пропонували представники Комітету за Правопорядок. УККА погодиться на право спротиву-вето для представників організацій з Комітету за Правопорядок у Президії УККА. Це було далекосяглє. Але нічого не сказано про Крайову Раду УККА, в якій почалися всі клопоти, згадавши „справу Григоренка". Проте, над цією справою вето ніхто довше не зупинявся і про неї не було згадки на чергових зустрічах.

Ми з І. Олексином здавали собі справу з того, чому представники УККА на цій зустрічі були такі ввічливі до нас двох. Вони підлещувалися до нас. Забрати УНС і УБС з Комітету за Правопорядок, зокрема їхні пресові органи „Свободу", „Український Тижневик" і „Народну Волю", то як довго вдержиться без них Комітет за Правопорядок? Наші пресові органи нарешті дістали належне їм признання за формування української публічної опінії. І хто це признав? Ті самі люди, які на XIII Конґресі заявляли, що братські союзи вже не виконують корисної служби для УККА.

Наші чотири вимоги представники УККА забрали до своєї організації і про їхні рішення вони мали повідомити на черговій зустрічі з Комітетом за Правопоря-

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дописувачів та їхні „жертви"

Не люблю писати „на замовлення", а вже зовсім трачу охоту писати мої фейлетони, як хтось скаже: „Ви мусите написати про те або це".

Але як тут відмовитися написати на тему, що болить усіх наших співробітників у „Свободі" і яка „скорочує життя" моїм сусідкам при редакційних столах?

Справді, немає що казати, але мовні редактори у нашому щоденнику — це нещасні жертви деяких дописувачів, бо наші автори-дописувачі ніяк не читають час до часу вміщуваних на другій-третій сторінці завваг, як мають бути написані стаття чи допис, призначені до друку в нашому щоденнику. Добре було б, щоб ті автори теж перечитали вже відредаґовані статті-дописи та порівняли їх зі своїми оригіналами...

Уявляєте собі, що це за морока, коли приходиться справляти текст, написаний без інтервалів та так густенько, що немає місця додати точку, а не то що змінити слово чи дописати правильний вислів. Часто у такому випадку членові редакції, що править мову, доводиться переписувати цілу частину тексту, бо в інакшому випадку складач відмовиться від набирання допису, або набере текст з пропусками, помилками тощо.

Ніяк не хочуть деякі із авторів-дописувачів придержуватися правила, що не можна писати із скороченнями слів, наприклад, замість „український" — укр, імен і т. п. Навіть ті із співробітників „Свободи", що прекрасно визнаються в українському громадському житті і „знайомі з усіма", стоять не раз перед справжньою загадкою, як тому чи іншому громадянинові на ім'я, коли у дописі стоїть, наприклад, лише перша літера „М". Приходиться або вгадувати, або питати інших, може якраз хтось знає, чи Микола він, чи Михайло, а може... Марія? Або писати „Іван, для певности". Не дай Боже, однак, як здогад невлучний! Тоді приходить лист з обуренням і треба давати спростування, а то ще і часто-густо читати непривітливі завваження чи й просто патер-ностри...

І знову все це сиплеться на плечі бідного редактора.

Не менше помилок спричинює також нечітке письмо тих дописувачів, що все ще не користуються друкарською машинкою. Деякі із них, вважаючи, що буде більш чітко, якщо писатимуть вони великими літерами — з поетичним „розмахом" — уживають їх там, де треба і не треба, у висліді чого складачі мусять вгадувати, коли і яке слово має розпочинатися з великої літери, а коли з малої.

А що вже і казати, коли допис писаний на обох сторінках листка паперу та ще й на тоненькому папері. Треба добре приглядатися,в окулярах чи без них, щоб перечитати точно такий текст, де проступають із зворотного боку авторові „гієроґліфи.

Все це дрібнички, що їх можна б при крихітці уважливости уникнути. Коби лиш наші дописувачі часом думали з дрібкою симпатії та добрим серцем про ті свої „нещасні жертви", які з таким зусиллям і посвятою день-у-день, місяць за місяцем пітніють над їхніми писаннями.

О-КА

Олександер Татомир

ЦЕНТРАЛЬНА АМЕРИКА — БОЧКА ПОРОХУ

Засоби масової інформації ЗСА в більшості подають тенденційно-прихильні повідомлення, якщо йдеться про діяльність лівих груп, або лівих урядів у світі, зокрема в Центральній Америці. На запит, чому вони це роблять тоді, коли ЗСА находиться у смертельному змагу з темними силами комунізму, що їх персоніфікує та інспірує Совєтський Союз, а точніше червона Москва — ми можемо відповісти тільки так: цими засобами керує відома група людей, що має на оці перш усього свої власні еґоїстичні цілі, а не добро Америки.

Пересічному громадянинові ЗСА, що не пережив на власній шкурі комуністичних страхів, важко у цьому розібратися, де є правда.

Сальвадорці боряться за ЗСА

Під цим оглядом спішить з допомогою інформативна стаття п. з. „Центральна Америка — бочка пороху" пера Роберта Болдвина, екзекутивного директора Союзу свободи Центральної Америки, що появилася у вересні, ц. р., у місячнику „Moral majority report". Вона дає змогу краще зорієнтуватися американцям у цій позірно складній проблемі.

Автор стверджує, що Америка спить. Бож як інакше можна пояснити брак зацікавлення тим, що діється сьогодні на південь від нашого кордону. В центральній Америці шаліє війна, але громадянство ЗСА, здається, не розуміє цього, що тими хто виграє, або програє війну будуть американці.

Засоби інформації стараються вмовити в наших громадян, що політика президента Реґена заставить вояків ЗСА в Центральній Америці боротися за сальвадорців. А в дійсності це зовсім суперечить правді! Фактом є, що сальвадорський народ бореться за ЗСА. І він це робить без достаточної зовнішньої допомоги.

Прийшов час, щоб американці усвідомили собі, як близько до ЗСА находиться Ель Сальвадор і решта Центральної Америки, як теж їм треба було б собі усвідомити важливість безпеки ЗСА на цьому терені та вплив на американську економію, коли Центральна Америка стане доменою чужих, або навіть ворожих інтересів. Центральну Америку відмежовує від ЗСА тільки Мехіко. Столиця Ель Сальвадору находиться ближче Вашінґтону, Д. К., як Фенікс у Арізоні.

В'єтнамці, щоб втекти від комуністів та добитися до нашого побережжя, мусіли переїхати кораблем цілий океан, а сальвадорці за кільканадцять годин ровером, або пішком можуть прибути до ЗСА.

Загарбницькі пляни комуністів

Комуністи в Центральній Америці відкрито заявляють, що їхні пляни не кінчаються в Ель Сальвадорі, або Гондурасі, але сягають аж до Ріо Ґранде. Війна в Ель Сальвадорі не є ізольованим прикладом комуністичної експансії. У 1979 році комуністичних сандіністів уважали за широкобазовану коаліцію громадських груп, які захопили владу в Нікараґуа — сусіда Ель Сальвадору. Майже безпосередньо після цього сандіністи почали допомагати зброєю та амуніцією сальвадорським партизанам. З цього часу Нікараґуа стала озброєним табором, заосмотрюваним Кубою і Совєтським Союзом у все

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО СУЧАСНЕ І МАЙБУТНЄ,А НЕ ПРО МИНУЛЕ

В останньому часі на сторінках „Свободи" появилися статті, автори яких між іншим писали про братовбивства, що сталися на Україні під час Другої світової війни.

Немає сумніву, що братовбивства є трагічним явищем в житті кожного народу, зокрема поневоленого. На жаль, ці трагедії супроводять історію всіх народів від віків, від них не вільні також українці. Зокрема Друга світова війна дає свідчення про жорстокі розправи серед таких народів як французи, бельгійці, поляки, народи Юґославії, отже країни, які знаходилися під нацистською окупацією і де між одиницями цієї самої національности приходило до кривавих зударів на тлі боротьби проти поневолювачів. Мали місце вбивства людей за співпрацю з ворогом, за зраду, а інколи навіть у боротьбі за владу. Ще гірше — та найтрагічніше і найосоружніше — те, що інколи вчинялися вбивства політичних противників при помочі ворожої руки, руки окупанта з ґестапо чи КҐБ. Такі братовбивства вимагають особливого осуду. Засуджування вимагають також очорнювання і наклепи на адресу політичних противників, бо це межує з моральним вбивством і може звернутися бумерангом проти тих, які такі обвинувачення кидають.

Тому, маючи на увазі трагічні події нашого минулого і, в неменшій мірі, важке сучасне становище нашого народу в умовах московсько-комуністичної диктатури треба зберегти почуття міри і спільного національного інтересу та не давати матеріялів для ворожої пропаганди.

Якщо ж йдеться про актуальні питання життя й росту нашої громади в діяспорі, про поодинокі її установи та організації, отже і про такі централі як СКВУ, УККА, Українська Американська Координаційна Рада, то їх треба розглядати передусім в ас-

(Продоження на ст. 4)

Ірена Ванчицька

ДЗВОНИ

II.

— Ви напевно пам'ятаєте цей сумний грудень 1932-го року. Я приїхав тоді до Львова до батьків на різдвяні ферії і рівночасно хотів полагодити деякі справи, пов'язані з недалеким моїм вінчанням. Як звичайно зайшов до своєї нареченої, але її в хаті не застав. Пані Ґашинська, мати Данусі, прийняла мене холодно і відразу почала говорити про напад на пошту в Городку і процес,що тоді відбувався у Львові.

— Хлопи, бунтарі хочуть повалити „моцарство"! — викрикувала гістерично.

Мати радника, пані Герміна успокоювала невістку, та це не допомагало. Я стояв збентежений і не знав що відповісти, тому уважав за відповідне попрощатися і вийти. Щось дивне почало діятися зі мною, якась сила тягнула мене до Львова і, повернувшися додому, я постановив від'їхати. Мати просила залишитися, бо все ж у малім місті спокійніше, а у Львові напевно почнуться арешти. Батько мовчав, тільки при прощанні сказав: „Подумай сину, добре подумай поки зробиш рішучий крок".

Мати пригадувала приїхати на Свят-вечір, хоча свят цього року справляти не будуть, бо проголошено жалобу в цілому краю.

Пізно ввечері приїхав я до Львова і відразу відчув напружений настрій, здавалося зближається щось грізне, несамовите.

У своїй кімнаті я дав волю думкам, але ніяк не міг втихомирити розхитаних нервів. Я ходив по кімнаті, а за мною летіли слова будучої тещі „хлопи бунтарі" і батькова пересторога „добре подумай сину". Я був пригноблений, розбитий, лихий.

Як знаєте, я був прив'язаний до родини радника Ґашинського, а Данусю любив щиро довгі роки. Я так добре почувався у цьому багатому культурному домі. Мені імпонував спокій і розум господаря, навіть горда пані Генрієта гарно відносилася до мене, тільки мого імени Ярема не любила. Зате бабця Герміна і малий брат Данусі Рисьо все щиро раділи моїм приходом.

Цей цікавий, милий хлопчина, який ніяк не хотів учитися, був гордістю, а заразом журбою родини.

— Рисю, як не будеш вчитися станеш гицлем або поліціянтом — упоминала бабця Герміна.

— Я хочу бути коминярем — відповідав малий збиточник і бабця безрадно розводила руками. Ліда і Дора щиро розсміялися і пригадались їм постать всього в сажі, з довгими шнурами і мітлами, коминяра.

— Чи пам'ятаєте як на Новий Рік ми чекали, щоб він перший приходив з віншуваннями? За те обов'язково діставав золотого. Ми вірили, що цей чорний замурзаний чоловік приносить щастя — розказувала Ліда.

— А вже коли бачилося коминяра і сивого коня, тоді треба було триматися за ґудзик, це був знак, що щастя запевнене — докинула Дора.

Якусь дивну силу мали ці народні вірування — сказав Ярема і почав продовжувати свою розповідь.

Втомившись цими переживаннями,я заснув пізно, та над ранком збудив мене гомін дзвонів. Здавалося, що ця дивна,але така сильна мелодія сколихнула кам'яницею, аж вікна задрижали. Я переляканий вибіг на долину і на коридорі зустрів сторожа Зарембу.

— Що сталося пане Франю? Пожар чи війна? — я запитав.

— Як то пан студент не знає? — запитом відповів пан Франьо, цей, який мав особливу пошану до квартирантів студентів і не раз виручував їх, переховуючи „конспірацію", коли приходила несподівано поліція на обшук

— Данилишина і Біласа тратять у Бриґідках — сумно відповів Франьо.

— У всіх церквах правляться Богослужби, а дзвони їх прощають. Ой буде там нині нашого люду! Моя також пішла з дітьми, а я не можу, служба, — пан студент розуміє.

І тихше додав — ми ваші, ми „обжондку" не змінили, бо тільки драні міняють віру, порядний чоловік, ніколи.

Я повернувся до кімнати і не знав що почати.

А дзвони гуділи, переливалися, лунали відгомоном зі всіх церков великого Львова. Їхній металевий гул, здавалося, повис у морознім грудневім світанку.

Я мов непритомний бігав по кімнаті, затулював вуха, щоб не чути тих звуків, та це не допомагало. У їхнім голосінні вчувалося мені батькове „сину подумай" і Франьові слова „порядний чоловік віри не міняє".

І я рішився: взяв листовий папір і написав до Данусі довгого прощального листа. А коли кидав цього листа до поштової скриньки, здавалося, що і я приніс жертву великій справі.

— І вже ніколи більше ви не зустрілися? — запитала Ліда.

— Ні — відповів. З родини Ґашинських залишивсь при житті тільки старенький радник і Рената, доня Данусі, а всі решта пропали в крутіжі воєнних подій.

А мене повела доля вояцькими шляхами — тихо говорив.

— Перемаршував я степи України, бачив пекло під Бродами, утікав з полону в Ріміні, щоб вкінці спокійно зажити в далекій Австралії.

І не скучно тобі там самому без рідні? — цікавилася Дора.

— У мене є рідня розкинена по цілому світі — говорив Ярема.

— На Україні живе старенька мати і сестра. У Бразилії маю троє прибраних дітей, яких посилаю до шкіл, а в Кракові проживає старушок-радник Ґашинський з внучкою, яких я двічі відвідував.

Крім цього у мене є багато друзів в Австралії, а за цікавою працею інженера-землеміра, немає часу на скуку.

— Розкажи нам більше про цю далеку Австралію, що так щиро прийняла наших бездомних скитальців — просила Ліда.

І Ярема почав оповідати про чарівну природу і життя серед буйної рослинности у буші, де на окраїнах на полянах,пасуться череди овець і скачуть лагідні кенґуру, а в модерних містах, що потапають у зелені, чистими вулицями проходжуються спокійно люди, не лякаючись нападів і грабежі.

СОВЄТСЬКА ТИЖНЕВА газета „Літературная газета" звернулася в середу 26-го жовтня, до італійського уряду, щоб він дав інформацію про журналіста цієї газети Олега Бітова, який, перебуваючи в Італії, втік на Захід і тепер перебуває в Лондоні. Газета пише, що від Бітова немає жадних інформацій від того часу, як він виїхав до Венеції, щоб інформувати газету про перебіг фестивалю фільмів. Бітов щез 7-го вересня, і тоді „Літературная газета" писала, що його викрали західні агенти.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агенство ТАСС повідомило у вівторок, 25-го жовтня, що майже всі пароплави, які на початку місяця були сковані кригами несподівано наступившими холодами у Чукотському морі на півночі Східнього Сибіру, тепер врятовані. Останні три пароплави пливуть у напрямі Мурманська за могутніми криголамами, які пробиваються через товщину льоду 3 футів. Але ТАСС повідомило також, що боротьба з кригами і холодами не закінчена. Інша група пароплавів, які прямують до Мурманська, знаходяться в новій небезпеці полярних суворих умов швидкого замерзання моря на велику глибину. Боротьба за рятування фльоти широко розголошувалася совєтськими засобами масової інформації як героїчна епопея але минулого тижня похвали змінилися різкою критикою далекосхідніх бюрократів, які допустили такий небезпечний стан північної торговельної фльоти СССР.

Морський Баль'83

Організує **пл. кур. Чорноморців**

П'ятниця,

дата: 25-го листопада 1983 р.

в Ramada Inn, Rt. 10,East Hanover, N.J.

Оркестра: **Темпо**

о 9-ій год. веч.

Вступ $7.00 у передпродажі, $9.00 при дверях

За дальшими інформаціями просимо дзвонити або писати до: OLEH KOLODIY
30 South Crescent, Maplewood, N.J. 07040
Тел.: (201) 763-1797

72-ий Відділ Союзу Українок Америки у Ню Йорку

має шану запросити Вас прибути на

МУЗИЧНЕ МАТІНЕ

У ВИКОНАННІ МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ

що відбудеться

у неділю, 6 листопада 1983 р., о год. 3-ій по пол.
в Українському Інституті Америки в Ню Йорку
2 Іст 79-та вул. (південно-східній ріг 5-ої Авеню)

ВИСТУПАЮТЬ

БОРИС БАКУМ .... *флейта*
РОМАН ШЕВЧУК .... *піяно*
КАЛИНА ЧОЛГАН .... *меццо-сопрано*

При фортепіяні:

Ніколя Анзівіна, Юліяна Осінчук

У програмі твори Довженка, Rossini, Баха, Мендельсона, Стеценка та інших

Український Конґресовий Комітет Америки
Метрополітальний Відділ — Дітройт
влаштовує

СВЯТОЧНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ
65-их РОКОВИН
ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

в неділю, 6 листопада 1983 р., поч. 3:30 по пол.
в залі Center Line High School Auditorium
6775 E. 10 Mile Rd., CENTER LINE, Mich.

Отець д-р СЕВАСТІЯН САБОЛ, ЧСВВ .... доповідь
Вокально-мистецьку частину програми виконають:
Мішаний хор Середньої Школи НЗПДМ —
ЛЯРИСА СТАСІВ-ГНАТЮК, дир.
Меццосопрано .... **ХРИСТИНА ЛИПЕЦЬКА**
Фортепіяновий супровід .... **МАРІЯ ЛІСОВСЬКА**
Деклямація .... **ЛІДА КУЧЕР**

Закликаємо все Українське Громадянство Метрополії Дітройту до загальної участи, щоб торжественно відзначити світлі події новітньої історії України та їх творців.

Чистий прибуток призначений на закуп будинку для Середньої Школи НЗПДМ.

Квитки вступу по 5 і 3 доляри в усіх бюрах обидвох Кредитівок, членів Ділового Комітету, а в дні відзначення при касі від год. 2:30 по полудні.

КОМІТЕТ

Наукове Товариство ім. Шевченка
ПОВІДОМЛЯЄМО і ЗАПРОШУЄМО
на святочне відзначення 110-річчя існування

НТШ з такими імпрезами:

У п'ятницю, 4-го листопада, о 7-ій годині вечора, у новонабутому домі НТШ при 63 Четверта Авеню в Ню Йорку відбудеться відкриття Ювілейного Наукового Конґресу, наради якого будуть продовжуватись у суботу і неділю, 5 і 6 листопада, у цьому ж будинку.

В суботу, 5-го листопада, о 12 годині полудня відбудеться благословення новонабутого будинку НТШ, яке довершать: Блаженніший Владика Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА, Високопреосвященний Владика Василь, Єпископ Стемфордський, і Високопреосвященний Владика Славомир Мікловш з Юґославії.

Після благословення, о 2-ій год. відбудеться пленарна сесія на тему: „Сучасна Україна — наука і політика", на якій доповідатимуть: проф. д-р Юрій Шевельов, президент УВАН, проф. д-р Омелям Пріцак, директор Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, та д-р Мирослав Прокоп, дійсний член НТШ.

Тієї ж суботи, 5-го листопада, о 5-ій годині вечора відбудеться в Українському Народному Домі при 142 Друга Авеню в Ню Йорку, Ювілейна Зустріч-Бенкет з доповіддю д-ра Петра Саварина, канцлера Манітобського Університету та співосновника Канадського Інституту Українських Студій, з мистецькою програмою, в якій візьмуть участь Марія Ясінська-Мурована (сопрано) і Микола Фабрика (баритон) при акомпаньяменті Ірини Фабрики.

В неділю, 6-го листопада, о 2-ій годині після обіду відбудеться заключна сесія Українського Наукового Конґресу у домі НТШ на тему: *„Українська наука у вільному світі"*. Сесією керуватиме д-р Франко Сисин, а доповідатимуть: д-р Петро Саварин, д-р Франко Сисин, д-р Атанас Фіґоль, д-р Володимир Кубійович і ред. Антін Драган. Заключне слово і закриття Конґресу — д-р Ярослав Падох.

Зголошувати участь у бенкеті можна також телефонічно: (212) 254-5130.

УПРАВА

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН отримав „зелене світло" від Палати Репрезентантів на продовження програми розміщення американських нуклеарних ракет середнього засягу типу Першінґ-2 і крилатих в деяких країнах Західньої Европи, зокрема в Західній Німеччині, Італії, Великобританії та інших. Розміщення повинно розпочатися вже в грудні цього року, не зважаючи на організовані Москвою і місцевими пацифістами масові демонстрації. Деякі ліберальні конґресмени намагалися бльокувати ухвалу відповідних фондів потрібних для здійснення цієї програми і додаткової продукції ракет згаданих типів.

ДВІ ЖІНКИ, які були недавно звільнені президентом Роналдом Реґеном з членства в комісії для громадянських прав, подали скаргу до суду вважаючи, що Президент звільнив їх й інших осіб з комісії, тільки тому, щоб зробити місце для своїх приятелів з Республіканської партії. Мері Беррі і Бландіна Карденас Рамірез домагатимуться в суді привернення їм їхньої праці. Третя жінка з цієї комісії, Роббі Миррі Зацман з Балтимору, не прилучилася до двох згаданих і заявила, що вона не зацікавлена більше працею в комісії.

ВІЙСЬКОВИЙ ЛІДЕР БАНҐЛЯДЕШУ генерал Г.М. Ершад заявив, що він назначить загальні вибори в цій країні вже наступного року. Генерал Ершад, який прийшов до влади минулого року в результаті військового перевороту, виступив на пресовій конференції. Коли спитали його, чи президентські та парляментські вибори будуть залежати від відповідних умов у країні, як він підкреслив у минулому, тепере він сказав: „Коли я говорю, що вибори відбудуться, вони відбудуться".

Центральна...

(Закінчення зі стор. 2)

потрібне. Вона тепер експортує революцію до всіх країн Центральної Америки, де демократичні уряди мусять важко боротися, щоб втримати там контролю.

Нікараґсько-кубинська допомога не обмежується тільки до Ель Сальвадору, вона причинилася теж до об'єднання партизанських банд Гондурасу й Ґватемалі, з наміром повалити тамошні уряди. Навіть Коста Ріка, найстарша і найкраще проспеוруюча в цьому районі демократія, стала предметом підпільної активности експортованої з Нікараґуа.

Мехіканська затока — це вітальна частина системи імпорту й експорту ЗСА. Майже половина закордонної торгівлі ЗСА йде Панамським каналом, або Мехіканською затокою, разом з 2/3 імпорту оливи і більше, як половиною імпортів наших стратегічних мінералів. На випадок війни в Европі, або на Середньому Сході з участю Совєтського Союзу, понад 85 відсотків достав для військ НАТО починається в Мехіканській затоці. Загал громадянства є несвідомий цього, що під час Другої світової війни більше кораблів затопили німецькі підводні човни в Караїбському морі, як в інших місцях на Атлантійському океані, не зважаючи на це, що німці не мали тут своїх баз.

Якщо б Ель Сальвадор попав у руки комуністів, тоді совєти матимуть бази на двох океанах — на Кубі, в Нікараґуа та Ель Сальвадорі, з яких вони можуть перешкодити американцям доставляти воєнні матеріяли до Европи та припинити вітальні імпорти до ЗСА. Комуністична контроля Центральної Америки закриє Панамський канал для ЗСА і наших союзників та передасть контролю морських шляхів на Караїбські острови комуністам.

Алярмуюча проблема втікачів

В часі війни комуністична перемога в Центральній Америці буде мати нищівний вплив на нашу безпеку, а також завдасть катастрофальний удар нашій економії через масовий наплив втікачів. Не треба перебільшувати цієї проблеми, бо вона і так є дуже серйозна. Коли візьмемо до уваги, що число втікачів з Центральної Америки не перевищить кубинських, які після захоплення влади Кастром становили понад 10 відсотків всього населення Куби, а згодом як прибуло до ЗСА ще 100,000 нових кубинських втікачів, то небезпека стала алярмуючою.

Уявім собі, що після перемоги комуністів у Центральній Америці втече тільки 8 відсотків тамошнього населення, тоді зі самого Ель Сальвадору через наший нещільний кордон опиниться в ЗСА 350,000 осіб. Консервативно беручи, видаток на прожиток одного втікача виноситиме 3,500 долярів на рік, цебро разом найменше 1,295,000,000 долярів, тоді, коли Президент вимагає від Конґресу тільки 170 мільйонів на допомогу загроженому тереновi. Ця цифра, однак, не виключає видатків на ринку праці, безробіття і едукацію. Американський громадянин буде платити багато разів більше, як виноситиме допомога народам центральної Америки, що боряться проти комуністичної агресії.

Так Роберт Болдвин переконливо, користуючись статистикою, з'ясував положення у Центральній Америці та підкреслив, що ЗСА мають тільки одну альтернативу, а це — без огляду на кошти — допомагати народам цього простору, бо вони боряться теж і за ЗСА.

Чи врешті американці зрозуміють теж, що їхнім найкращим союзником, зокрема на Сході Европи, є поневолені комуністами народи, а між ними і Україна — Ахілева п'ята Совєтського Союзу.

Відсутність своєчасного зрозуміння цих елементарних правд дозволила червоній Москві запанувати над одною шостою світу й поширити свої злочинні впливи майже на кожну країну.

Віримо, що американці завдяки таким визначним провідникам, як президент Реґен і десяткам інших чільних людей, вкоротці прозріють і допоможуть побороти комуністичну агресію не тільки народам Центральної Америки, але і в усьому світі!

Далекопростірна жертвенність

Доброчинство притаманне неперерсічним людям, людям ясного ума та щедрого серця. Досвід із українських збіркових акцій вказує на те, що жертводавець, звичайно, більш радо дає даток на цілі йому ближчі, і то географічно ближчі. Легше дати на „свій" народний дім, на „свою" церкву, підтримати задуми і проєкти у своїй місцевості, дарма, що вони можуть бути другорядного значення.

Денвер, Колорадо, віддалений від Кеймбриджу в Массачусетс на 2,000 миль. Микола Антоненко, мешканець Денверу, не був в околицях Гарвардського університету, не зустрічався з керівниками Українського Наукового Інституту в тій потужній світової слави високій школі. Одначе, він збагнув важливість української науки, необхідність її розвитку і, в зв'язку з цим, потребу фінансової підтримки для українських студій в Гарварді.

У своєму листі М. Антоненко пише: „...зрозумівши, що без гроша є неможливо здійснити Вами задумане діло, висилаю до Вас 1,000 долярів, надіючись, що моя лепта хоч трошки допоможе".

Микола Антоненко став меценатом ФКУ і своїм вчинком заохочує всіх українських патріотів далекого заходу Америки піти його слідом.

Меценатську пожертву М. Антоненко призначено на досліди і видання книг про штучно створений Москвою Великий голод в Україні 1933 року у 50-ліття цієї великої трагедії українського народу.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Евакуовані...

(Закінчення зі стор. 1)

лення острова американськими вояками, які, практично на протязі кількох годин опанували усі важливі пункти і загородили шляхи ворожим, зокрема кубинським силам, до кемпусу університету. „Ми бачили їх всюди: в повітрі, на літаках, гелікоптерах, на шляхах в джіпах і панцирних возах і наше враження від тієї акції було одноразове, бо такого моменту в житті мабуть не прийдеться пережити", — сказали декілька студентів на пресовій конференції.

Кіран Марівалла, британка, відмітила, що усі ми були раді, що інвазію переводять американські вояки, а не вояки, наприклад, Куби, які могли жорстоко з нами розправитись". Наглядним прикладом був спротив кубинських „робітників", які, як пізніше виявилось, належали до реґулярних військових частин Кастра.

„Свідомість, що Уряд думає про своїх громадян загрожених за кордоном, скріплює нашу гордість приналежности до великого американського народу", — заявила одна із студенток. Подібно висловлювались й інші приїжджі.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
і Незабутнього
СИНА, БРАТА, СЕСТРІНКА
І ШВАҐРА

сл. п.

о. Романа Е. МУЗИЧКИ

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ

в четвер, 3-го листопада 1983 року

в Кентоні, Огайо, в церкві св. Миколая;
в Пармі, Огайо: в церкві св. Андрея;
в церкві св. Йосафата;
в церкві св. Покрови;
в Акрон, Огайо, в церкві св. Духа;
в Чикаґо: в катедрі св. Миколая;
в соборі свв. Володимира і Ольги;
в Нюарку, в церкві св. Івана Хрестителя;
в Ню Йорку, в церкві св. Юра;
в Ґлен Кові, в церкві оо. Василіян;
в Вінніпеґу, в церкві св. Йосифа;
в Римі, в соборі св. Софії;
в Варшаві, в українській католицькій церкві.

Про молитви та участь в Святих Літургіях, за спокій душі Покійного просять —
мама — МАРІЯ з Родиною

В П'ЯТУ, ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

ВАСИЛЯ ПАЩАКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

31-го жовтня 1983 р., о год. 9-ій ранку в церкві св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж.
і 30-го жовтня 1983 р., о год. 12-ій дня в катедрі свв. Володимира й Ольги у Вінніпеґу, Канада.

Просимо про молитви за душу Покійного:
дружина — СОФІЯ з дому МАЗЕПА
дочка — ОРИСЯ ТРАЧ з чоловіком МИРОСЛАВОМ і з дітьми БОЯНОМ, ДОБРЯНОМ і РУСЛАНОМ-БОГУСЛАВОМ
дочка — НУСЯ ДЕНИСИК з чоловіком ОЛЕГОМ і сином РУСЛАНОМ-ІВАНОМ

ВЖЕ РОЗПОЧАЛИСЯ приготування до европейської конференції роззброєння, що має відбутися у Стокгольмі з початком січня 1984 року. Покищо приготовано на 35-ох сторінках друку процедуральні правила. В конференції візьмуть участь 33 представники европейських держав, як також ЗСА і СССР.

✝

Ділимося сумною вісткою,
що 25-го вересня 1983 року після важкої недуги
відійшла у вічність

бл. п.

ДАРІЯ з МОКРІВСЬКИХ БУТУРИН

ПОХОРОН відбувся у Львові, 27-го вересня 1983 р.

•

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

5-го листопада 1983 р., о год. 8-ій ранку

відправиться

СЛУЖБА БОЖА

у церкві св. Юра, при 7-ій вул. в **Ню Йорку**

Про молитви за душу Покійної просить —
РОДИНА

✝

Ділимося з Рідними й Знайомими сумною вісткою, що 23-го жовтня 1983 року в Західній Німеччині помер

бл. п. д-р вет.

Володимир Войтович

Залишив у смутку:

дружину — ЛЕСЮ
доню — ІРЕНУ з родиною
сина — МИРОНА з родиною
брата — д-ра СТЕФАНА з родиною
та Рідних в Україні

✝

Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Друзями й Знайомими, що в дні 17-го жовтня 1983 р. відійшов, несподівано, у Вічність на 76-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ШВАҐЕР І КУЗИН

св. п.

ІВАН МИКИТА

уродженець Перемищини, в'язень німецьких тюрем та концентраційних таборів, директор та інспектор українознавчих шкіл в Льорейні та Клівленді, Огайо, довголітній голова УККА в Льорейні та суспільно-громадський діяч.

ПОХОРОН відбувся 20-го жовтня 1983 р. на українському католицькому цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Про молитви за душу Покійного просять приятелів, горем прибиті:

дружина — ДАРІЯ з дому СИДІР
дочка — ЛЯСЯ
шваґер — ЯРОСЛАВ СИДІР з дружиною МАРТОЮ, дітьми і внуками
кузинки:
НАДІЯ БУДЗІЦКА
НАТАЛІЯ КЛЬОВАН з дочкою і внуками
НУСЯ ДЗІВАК з родиною
та ближча й дальша Родина Покійного

✝

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що з волі Всевишнього, дня 27-го жовтня 1983 року відійшла у Вічність по довгій і тяжкій недузі на 92-му році життя

наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

Дарія з Питликів Данилюк

вдова по бл. п. о. Миколі, парохові Увина, Миколаєва та Любиня Великого в Україні.

ПАРАСТАС — субота, 29-го жовтня 1983 року, о год. 7-ій вечора.

ПАНАХИДА — *неділя, 30-го жовтня 1983 року, о год.* 7-ій вечора в похоронному заведенні Walsh La Bella and Son Funeral Home, 87-13 87th Street, Woodhaven, N.Y.

ПОХОРОН у понеділок, 31-го жовтня 1983 року, о год. 9-ій ранку з української католицької церкви Покрови Божої Матері, 97 Авеню і 87-ма вул. в Озон Парку, Н. Й., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
дочка — СВЯТОСЛАВА МЕНЦІНСЬКА з мужем ОРЕСТОМ
син — РОМАН з дружиною МАРТОЮ
невістка — НАДІЯ
сестра — МИРОСЛАВА в Україні
внуки:
ЮРІЙ МЕНЦІНСЬКИЙ з дружиною МАРТОЮ і дітьми
ОКСАНА ТИХАНСЬКА з мужем ЕВГЕНОМ
ДАРІЯ МЕНЦІНСЬКА
ОЛЕГ і АНДРІЙ ДАНИЛЮКИ
НЕСТОР і АДРІЯН ДАНИЛЮКИ
БОГДАН ВАСИЛИШИН з дружиною СОФІЄЮ і дітьми
ЗОРЯННА КОТЛЯР з мужем СВЯТОСЛАВОМ і дітьми
ЛІДІЯ КРАМАРЧУК з мужем БОГДАНОМ і дітьми
НАТАЛІЯ ШИМКО з мужем ОЛЕСЕМ і дітьми
РОМАН МАТВІЄЙКО з дружиною ДЕБОРОЮ
сестрінка — МАРІЯ КОЧЕНАШ з мужем СТЕПАНОМ і дітьми
кузени:
РОМАН ҐУГЛЕВИЧ з родиною
ТЕОДОЗІЙ СЕНДЗІК з родиною
ФОТИНА ВИННИКІВ з родиною
Родина ОЛЕСНИЦЬКИХ
і ближча та дальша Родина в Україні, Америці і Австралії

Пошукується ДИРЕКТОРА БЮРА

Знання української й англійської мов. Досвід у публічних звязках. Знання справ української громади. Платня від $15,000 вгору — залежно від досвіду. Шліть своє резюме до:

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL
140-142 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО
коштує
$5,000 — $10,000
забезпечення
АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, виносять:

$6.50 .... річно
$3.35 .... піврічно
$1.75 .... квартально
.60 .... місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

Вунсакет і околиця!

В неділю, 6 листопада 1983 р., год. 1-ша по пол. у парафіяльній залі УПЦеркви св. Михаїла при 74 Гарріс Авеню, ВУНСАКЕТ, Род Айленд

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Округжного Комітету Відділів УНС у Вунсакет, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтон

і 206, 241 у Вунсакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
4. Внески, запити і закриття зборів.

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

Увага! Лігай Веллі й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Аллентавнської Округи

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

відбудуться

у суботу, 5 листопада 1983 р., год. 3-тя по пол. в залі української католицької церкви св. Йосифа
при Юньйон Булевард і Кеннмор Авеню, БЕТЛЕГЕМ, Па.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНСоюзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття нарад

До участи в нарадах запрошується всіх членів Відділових Управ, членів Контрольної Комісії і делегатів останньої Конвенції слідуючих Відділів:

44, 46, 47, 48, 124, 137, 143, 144, 147, 151, 288, 318, 369, 438

У зборах візьмуть участь:

Степан Гавриш, головний організатор УНС
Анна Гарас, головна радна УНС
Олеся Орлян, обласна організаторка УНС

По нарадах відбудеться висвітлення фільму УНС

„ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ"

Управа запрошує всіх Громадян Бетлегему і околиці прибути на висвітлення цього історичного фільму продукції СЛАВКА НОВИЦЬКОГО.

Вступ на фільм вільний!

За УПРАВУ ОКРУГИ

Анна Гарас, *голова* — Михайло Колодруб, *почесний голова*
Анна Строт, *секр. англ. мови* — Степан Муха, *секр. укр. мови*
Дмитро Мушастий, *касир*

Так дешево ніде не купите!

ФУТРА — КОЖУХИ

Ціни знижені на всі кожухи
Куртки короткі — мужеські і жіночі від 75.00 дол.
Куртки 3/4 — від 100.00 дол.
Довгі плащі від 180.00 дол.
Шиємо зі шкір французьких, еспанських, англійських і американських — готові і шиємо на міру.
Маємо на складі гарні футра з мінків і інших шляхетних шкір по цінах знижених на 50%.
Також продаємо матеріяли на штучки, бунди та шкіряні плащі.

ЗАПРОШУЄМО ВІДВІДАТИ

GOLTEX CO.
14 — 1st Avenue
New York, N.Y. 10009

Відкрито 7 днів — 9-5-та по пол., в середу і четверги 11-7, 10-4 по пол. в неділю.
По інфор. прошу ТІЛЬКИ телеф. collect — (212) 533-7236

НАШЕ ЗМАГАННЯ ЗА ПРАВОПОРЯДОК

(Закінчення зі ст. 2)

док, визначеній на 14-го жовтня 1981 року.

Друга зустріч

Друга зустріч у цій другій серії розмов про замирення відбулася, як пляновано, 14-го жовтня 1981 року. На цій зустрічі до І. Білинського і Л. Футали долучилися ще Ярослав Савка, Аскольд Лозинський і Олекса Калиник. Комітет за Правопорядок репрезентували — крім нас двох з І. Олексином — Іванна Рожанковська, д-р Богдан Витвицький та Роман Данилюк і Юрій Солтис.

Почалася дискусія. Чотири вимоги, що їх запропонував І. Олексин на попередній зустрічі, були не до прийняття. Представники УККА не поступляться ані на крок. „Вертайтеся до УККА і змагайтеся в його рамках" — повторювали постійно представники УККА. Їхні аргументи були такі самі, як ті, що ними вони користувалися у першій серії зустрічей, що їх заініціював д-р Лев Добрянський дев'ять місяців раніше.

Братським союзам знову пропоновано погодитися на ротаційну систему по одному році для кожного з них з каденцією двох років для Визвольного Фронту. Знову заперечувано порушування статуту УККА на XIII Конгресі. Для ОДВУ знову пропоновано місце в ротаційній системі, мабуть в надії вбити клин між ОДВУ і братські союзи. Вже сказано, що на цій зустрічі представники УККА повторювали майже дослівно ті самі аргументи, що їх вони видвигали на першій серії зустрічей.

Перериваючи зустріч, не встановлено реченця чергової. „Щодо дати ми взаємно порозуміємося телефоном" — казали представники УККА. Це відносилося також до мґра Базарка. Для мене та для інших з нашої групи це означало, що третьої зустрічі у цій серії вже не буде.

Комітет за Правопорядок в УККА не пробував збирати фонди, вважаючи, що між двома опозиційними фракціями таки прийде до замирення. Проте, гроші впливали від Відділів УККА і Відділів Комітету за Правопорядок з Дітройту, Маямі, Філядельфії, деяких Відділів УККА в Ню Джерзі, з Рочестеру та інших міст і місцевостей. Також поодинокі особи з цілої країни надсилали свої пожертви.

Маючи на руках гроші, ми все ще отягалися з формуванням нової центральної організації, очікуючи вістки від УККА та в надії, що нас знову запросять на розмови в справі замирення.

Українці засадничо бояться поділу в їхньому нутрі. Формування іншої центральної організації довело б власне до цього. В результаті прийшло б до біфуркації, двоподілу, і це було те чого ми побоювалися.

Але чи ж ми вже не були поділені на два табори? Коли Визвольний Фронт уперше принесено до З'єднаних Стейтів, він насамперед мусів виграти у своєму власному нутрі змагання за „блискуче відокремлення" його активности від громади. Слідувала деяка обмежена співпраця з рештою української громади. Річна вкладка, що її платив до УККА Визвольний Фронт за Організацію Оборони Чотирьох Свобід України, виносила мінімальних 250 долярів. УНСоюз платив щонайменше 2,000 долярів річно, а всі членські Відділи УНС платили свої власні вкладки. Обмежена співпраця з громадою процвітала — до часу XIII Конгресу, коли Визвольний Фронт, думаючи, що він опанував усі здібності проводу, вирішив захопити в свої руки віжки і керувати возом УККА, що його пхатиме українська громада в напрямі та зі швидкістю, що їх визначуватимуть лідери Визвольного Фронту.

Чи це не був „ДВОПОДІЛ"?

У травні 1982 року, точніше, від 20-го до 25-го травня, Український Народний Союз відбував у Рочестері, Н. Й., свою 30-ту з черги Конвенцію. Важливости цієї Конвенції не можна б було переоцінити. Якщо б Визвольний Фронт міг був задержати або ще й збільшити свою силу в Головному Уряді УНС, в якому він розпоряджав 11 голосами на всіх 26, то тоді УНСоюз, а з ним і вся українська громада були б змушені слухати іншої музики і до неї танцювати. Нічого дивного, що вся Українська Америка слідкувала за цією Конвенцією, як ніколи досі, бо з вислідом тієї Конвенції нерозривно була зв'язана й доля цілої громади.

На короткий час перед Конвенцією Головний Екзекутивний Комітет УНС розіграв свою козирну карту, видавши на „Одинадцятку" вирок вини в усіх оскарженнях за провини супроти Українського Народного Союзу і його Головного Екзекутивного Комітету. „Одинадцятка" — це 11 тих членів Головного Уряду УНС — два головні контролери і дев'ять головних радних, — які були під „контролею на віддаль" Визвольного Фронту і під час різних нарад Головного Уряду УНС в 1981 році створили собі беззаконну „комісію" та опісля публічно, в пресі Визвольного Фронту, безпідставно оскаржували УНСоюз та його провід у всіляких провинах, включившись у протисоюзову пропаганду Визвольного Фронту. Очевидно, що Головний Екзекутивний Комітет мав усі статутові повновласті застосувати супроти них передбачене і встановлене статутом покарання, але це вимагало б протоколярної витрати часу або й судової акції. Замість того всього, Головний Екзекутивний Комітет звернувся з проханням до Конвенції, щоб вона потвердила або відкинула виданий Головним Екзекутивним Комітетом вирок перевибором або не-перевибором засудженої „Одинадцятки" на їхні пости в Головному Уряді. Конвенція визнала групу 11 винною, не переобравши більшости з них до Головного Уряду. Тільки чотирьох з них переобрано. А делегати мали кожного вечора повні руки роботи, телефонуючи до своїх домів чи приятелів і знайомих та інформуючи їх про конвенційні події дня. Думаю, що всі члени нашої української американської громади відітхнули з полегшою, як Конвенція закінчилася. Лідери Визвольного Фронту нарешті взяли в зуби горіх, якого не могли розкусити.

І тоді, коли репрезентанти Визвольного Фронту вернулися домів, зализуючи свої рани, більшість з нас в Українському Народному Союзі та в Комітеті за Правопорядок в УККА раділи. Ми бо могли сподіватися, що Визвольний Фронт виявить тепер більше охоти на розмови про замирення та запропонує громаді кращі умови.

Час швидко минав. Наші прихильники наполегливо вимагали формування нової крайової організації. Вважаючи, що вже витрачено досить часу, що УККА мав більше ніж потрібно часу, щоб дійти до якогось порозуміння з Комітетом за Правопорядок в УККА та погодитися на перевірку статуту УККА згідно зі сподіваннями громади, але нічого з цього не вчинив, і тому Комітет за Правопорядок в УККА все ще не без деякого вагання почав підготову до крайової конвенції. Покликано до життя Статутову комісію із завданням приготовити проєкт статуту для нової центральної організації та започатковано ряд інших організаційних заходів. Поступово почали напливати і збільшуватися фонди. Визначено вже навіть дату крайової конвенції на 19-21-го листопада 1982 року у Філядельфії та зарезервовано приміщення в готелі. Були всі познаки на те, що нова постійна центральна крайова організація української американської громади починає оформлюватися.

Можливо, що дехто з нас ще сподівався і очікував, що Визвольний Фронт, здаючи собі справу з того, що Комітет за Правопорядок в УККА остаточно рішений скликати новий Конгрес, запропонує більш сприємливі умови для наладнання цього громадського лиха та буде схильний повернути українській американській громаді бодай деякі із тих загарбань, що він їх виніс із XIII Конгресу.

Немає нічого, чого УНСоюз бажав би більше, як миру в громаді. УНСоюз бажає справедливого і демократичного трактування своїх членів, як і тих, що не є членами УНС, але є членами української громади. Слухати і виконувати накази штучної „більшости", в нашій опінії, не є ані справедливо, ані демократично.

Український Конгресовий Комітет Америки, який існує сьогодні, це вже не той давній УККА, до якого кожний по громадському наставлений український американець та кожна українська американська організація хотіли належати, піддержувати його своїми вкладками і пожертвами і брати активну участь у його місцевих, крайових та міжнародних починах.

УККА такий, як він існує сьогодні, це вже „не той тепер Миргород". Хоча він претендує на репрезентацію всіх українських американців і хоча ще дехто з українських американців так думає, то фактично УККА не репрезентує вже нікого іншого, як тільки організації Українського Визвольного Фронту, який своїми наміреннями і своїми цілями є суто політичною партією.

Тому, що теперішній УККА репрезентує тільки частину нашої громади, і до того чисельно тільки малу частину, то вже не може бути мови про формування якоїсь ІНШОЇ центральної організації, а тільки про поновне оформлення такої центрально організації, яка чесно і демократично репрезентувала б українську американську громаду на місцевому і крайовому рівні в Америці.

Але повернімося до ситуації, яка тепер заіснувала. Комітет за Правопорядок в УККА погодився з фактом, що немає іншого виходу, як остаточне поновне оформлення крайової центральної організації. Треба, щоб хтось дбав про інтереси американських українців та щоб їх репрезентувала перед американським світом їхня центральна організація, зложена з українських американців усіх прошарків життя, усіх віровизнань, спроможна в демократичний унісон захищати українські національні інтереси та культурну спадщину.

Ми думали, що поновне оформлення такої організації забере кілька місяців часу.

У вересні 1982 року українська католицька Ієрархія: Митрополит Стефан Сулик з Філядельфії, Єпископ Василь Лостен із Стемфорду, Єпископ Іннокентій Лотоцький з Чикаго та Єпископ-помічник Роберт Москаль з Філядельфії, проголосили своє „Звернення Ієрархії Української Католицької Церкви в ЗСА до Вірних, зокрема до Провідників усіх Організацій і Товариств", закликаючи їх відкласти на бік усі свої антагонізми та знову привернути єдність української американської громади.

Звернення потрясло цілою структурою української американської громади. Воно протягом тижнів було головним предметом розмов по домах та на зборах усіх товариств і організацій. „Нарешті наше духовенство допоможе привернути мир в нашій українській американській громаді" — говорилося.

Дня 6-го жовтня 1982 року Комітет за Правопорядок в УККА відбув свої наради і негайно проголосив своє рішення. Він висловив вдячність ієрархам за їхнє Звернення, яке Комітет прийняв до відома та відступив від пляну відносно крайової конвенції. Бажання Комітету за Правопорядок повернутися знову до зустрічей і розмов відносно замирення в громаді було неомильне.

Ми очікували прихильної відповіді з УККА.

(Під кінець наступного тижня появиться звіт про заходи у відгомін на заклик ієрархів Української Католицької Церкви в ЗСА).

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ в Дітройті, Миш.

повідомляє, що

в неділю, 13 листопада 1983 р., о год. 2-ій по пол. в залі початкової школи Непорочного Зачаття
(бувша Вайлевуд Елементарі Скул) при 29500 Вестбрук (між 12 милею і Комон), ВОРРЕН, Миш.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

до участи в яких є запрошені й зобов'язані всі члени Окружної Управи, всі відділові урядовці та делегати на 30-ту Конвенцію наступних Відділів:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504 і 506

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь д-ра МИРОНА КУРОПАСЯ, заступника головного предсідника УНС
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Внески, побажання, запити і закриття зборів

По нарадах, о год. 4:30 відбудеться висвітлення фільму УНС

„ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ"

Запрошуємо всіх громадян околиці, не лише секретарів і урядовців, прибути на висвітлення фільму. Всі громадяни Дітройту і околиці повинні оглянути цей історичний фільм продукції СЛАВКА НОВИЦЬКОГО.

Вступ на фільм за добровільними датками. Ввесь прихід призначений на фонд школи

У зборах візьмуть участь

д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника УНС
Роман Татарський, головний радний УНС

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ

Павло Дуда, *почесний член Округи* — Роман Татарський, *голова*
Роман Лазарчук, *секретар* — Ярослав Базюк, *касир*

У ПЕРШОМУ ДНІ НАРАД ЮНЕСКО в Парижі представники СССР поставили пропозицію, щоб запровадити більшу цензуру усіх засобів масової інформації, зокрема преси. Вони закидають західній пресі, що вони своїми статтями та вістками шкодять загально світовому мирові і підсилюють напруження поміж державами.

ПОНАД 600 в'єтнамців прибули до Індонезії на найбільшому пароплаві втікачів від часу масової втечі з В'єтнаму 1979 року. Голова джакартського відділу ОН для втікачів Філіп Лябрево заявив, що 605 в'єтнамців причалили 17-го жовтня до острова Галянг недалеко Сінгапуру на великому торговельному пароплаві. Одначе він сказав, що цей випадок ще не говорить про нову хвилю втікачів з В'єтнаму.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

„Проєкт історії з живих уст" КІУС

Чимало архівного матеріялу про українців у Канаді втрачено або він недоступний. Щоб запобігти цьому лиху, Канадський інститут українських студій (КІУС) розпочав 1-го листопада 1982 року „Проєкт історії з живих уст". Цей проєкт оплачує Директорія багатокультурности Державного секретаріяту, і він має зібрати дані про життя українців у Канаді та доповнити такі традиційні джерела як провінційні та федеральні архіви. Рівночасно КІУС підшукує місце на тривале збереження архівних матеріялів, що знаходяться поза державними архівами.

Для цієї праці затруднено двох дослідників, що працюють під керівництвом д-ра Манолія Лупула, Зіновій Зварич працює в Торонто і проводить інтерв'ю в східній Канаді, а Любомир Луцюк—в Едмонтоні та опрацьовує західню Канаду. Спочатку дослідники переводили інтерв'ю з відомими українськими канадцями, зокрема з тими, що були діяльними в міжвоєнному періоді. Одначе, останніми часами, коли дослідники почали старанніше вивчати суспільне й культурне життя тих українців, що жили поза містами, їм довелося відбути інтерв'ю з особами, що були, може, менш впливовими, але які можуть дати цінні довідки про життя по селах.

По сьогоднішній день відбуто 65 інтерв'ю по цілій Канаді. Проєкт, правдоподібно, розшириться й на осіб, що емігрували до Канади після Другої світової війни, і тому, можливо, триватиме довше від заплянованого реченця—листопада 1984 року.

Коли закінчиться інтерв'ю, його приміщується в КІУСі разом із дозволом на вжиток матеріялів та резюме, в якому відмічено головні точки, які улегшать працю майбутнім дослідникам.

У такий спосіб уже можна було заповнити деякі прогалини міжвоєнної історії українців у Канаді, а також вказати, які питання вимагають дальших дослідів.

За дальшими довідками про „Проєкт історії з живих уст" просимо звертатися на одну з наступних адрес: Mr. L. Luciuk, Canadian Institute of Ukrainian Studies, 352 Athabasca Hall University of Alberta, Edmonton, Alberta, T6G 2E8. Canada. Tel. (403) 432-2972.

Mr. Z. Zwarycz, Canadian Institute of Ukrainian Studies, c/o Department of Slavic Lang & Lit University of Toronto, Toronto, Ontario, M5S 1A1 Tel. (416) 978-6934.

Олександер Кошиць
РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ
(730 стор.)
Ціна $32.00 з пересилкою
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Про сучасне...

(Закінчення зі стор. 2)

пекті сучасного, а не минулого і у тісному пов'язанні з теперішніми вимогами життя нашої громади у вільному світі та народу на рідних землях.

Евген Стахів

Форест Гіллс, Н. Й.

ЩО ЛІВЕ — ТО ПРАВЕ І НАВПАКИ...

Нарис Іванни Савицької „Розмова з приятелем", поміщений у щоденнику з п'ятниці, 28-го жовтня, не у властивому порядку. При ломці 2-ої сторінки колонки поміняно місцями: ліва шпальта стала правою, права — лівою, а має бути навпаки. — Ред.

● РІЗНЕ ●

МЕД в кенах вже випродано. Залишився в слоїках. Мед гречаний, малиновий і мішаний (липа, конюшина). МЕД помагає на жолудок, на серце і на розум. Ніхто не має все в порядку. Купуйте мед в СУРМІ, або прийдьте на ПАСІКУ.
M. SURMACH
Saddle River, N.J. 07458
Tel.: (201) 327-6072

48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
МОДЕСТ МЕНЦІНСЬКИЙ
світової слави наш тенор на платівках. Альбом: 2 довгограйні платівки $15.00; пересилка $1.50.

● FOR RENT ●

Upper Irvington, N.J.
2½ & 3 RM. APTS.
H & HW Supplied
No children/pets
201-748-6261

▶ **Різне** ◀

ПОРАДА ТИМ, ХТО ХОЧЕ ДОВГО ЖИТИ

Коли Ви маєте 40-45 років і хотіли б жити довго, довго, аж до 80 років, 95 або і 130 років, а може і більше, для цього треба вивчити і виконувати ті поради, які подав в своїй книзі

„СЕКРЕТ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я І ДОВГОЛІТНЬОГО ЖИТТЯ"

проф. Володар Добролюб.
Шліть замовлення на адресу:
145 Prospect Park West
Brooklyn, N.Y. 11215
Ціна 10.00 дол.

В 1982 році вийшло друком третє видання сімтомової наукової праці під заголовком

"EDUCATION"

о. д-ра Остапа Е. Оришкевича

Це видання є призначене для бібліотек великих університетів. Його можна замовляти, пишучи на адресу:

Rev. Dr. Ostap E. Oryshkewych,
373 Carmel Road
Millville, N.J. 08332
Tel.: 609-825-4826

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма

CYPRESS HILLS MONUMENTS
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ
WALTER BIELANSKI
К. М. КАРДОВИЧ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Miami, Fla. Tel.: (305) 653-5861
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

● FUNERAL DIRECTORS ●

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
24 HOURS A DAY.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568